

Zulme Engel Olmak

el-Hamdülillahi rabbil âlemin. Esselatu vesselamu ala seyyidil evveline vel ahirin. Ve âlâ âlihî ve sahibihî ve Men tebihu ihsânin ila yevmil ceza. Emma ba'd.

Biz kumarın düşmanıyız, fena mı?

Biz zinanın, şiddetli, zinaya götüren açıklık saçıklık hepsinin düşmanıyız, fena mı?

Biz kâfirin düşmanıyız, fena mı yani?

Bak işte dünyada ne zulümler yapıyorlar! Bosna'da, Hersek'te, Karadağ'da, Kafkasya'da. Bu zalimlere dur diyecek, bu Allah'ın kullarına yardım edecek bir babayiğit yok mu?

İnsanın gücü kuvveti olsa, bahadır olsa, çağrıldığı bir mazlumun yardımına koşmasa yakışık alır mı?

Demek ki düşmanlık da mertliğin, merhametin şanındandır. O da bazen müşterektir.

Bir şahıs kabirde şiddetli bir azap görüymüş. Kabre sokulur sokulmaz melekler bir topuz vurmuş kafasına. Kabrinin içi o darbenin şiddetinden ateş dolmuş.

Mü'min demiş ki: “Yâ melike niçin bana vuruyorsunuz? Ben Allah'ın mü'min kuluyum. *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûlü.* Bu darbeyi niye bana patlattınız böyle? Bakın şehadet getirdim. Kafam fena halde mahvoldu, perişan oldum.” Demiş ki melekler:

“Sen bir zamanlar hayatında iken bir yerden geçiyordun. O geçtiğin yerin kenarında zalimler mazluma zulmediyordu. İlgilenmedin, mazlumun yardımına koşmadın. Bu darbe ondadır. Mazlumun yardımına koşacaktın. Zalimin karşısına çıkacaktın.” Rahmetli Mehmet Akif ne diyor:

Çiğnerim, çiğnenirim

Hakkı tutar kaldırımım

Biz hak aşığıyız. Sevgi var ama sevgi öyle pısrılık bir sevgi değil. Allah'ı severiz, Resûlullah'ı severiz. Mü'mini severiz, ilmi severiz. Âlimi severiz, babamızı severiz, akrabamızı severiz. Mü'min kardeşimizi severiz, hepsi güzel ama bu kadar da yani bu iş sulandırılmış değil.

Kızdığımız insanlar da vardır. İslâm'da zengin iki kanatlıdır. İki terazinin iki tepesi gibidir. Hem o tarafı var, hem bu tarafı var. Sevgi de var, sevilmemek tarafı olan insanı sevmeme de var. Onun için Allah için sevmek ve Allah için buğz etmek, kızmak en kıymetli, en sevaplı işlerden birisidir. Bugün biz Müslümanların da en az bildiği, en az yaptığı işlerden birisi.

Allah için bir mü'mini seveceğiz. Allah için bir mü'mini destekleyeceğiz. Allah için birbirimizle ilgileneceğiz. Allah için birbirimize merhamet edeceğiz. Allah için birbirimize yardım edeceğiz. Benim rızam için birbirlerine ikramlarda bulunan, hayır ve hasenâta bulunana benim sevgim hak olur, diye Allahu Teâlâ buyuruyor.

“Ben onları mutlaka severim.” Birbirini sevecek mü'minler. Mü'minler birbirlerine yardımcı olacak. Mü'minler birbirlerine malî destek verecek. Mü'minler birbirlerine samimi olacak. Açıkça hatasını söyleyecek.

a. Abdulahad Davud

Düzeltmeye çalışacak, şaşırırsa doğru yola getirmeye çalışacak. Allah için sevmek, Allah için buğz etmek en önemli işlerden birisi olacak. Abdülmesih isminde bir şahıs geçiyormuş buradan; doksan sene, yüz sene önce.

Herhalde Cumhuriyet'e yakın zamana kadar da yaşamış. Belki Cumhuriyet'in ilanından sonra da yaşamış bir kimse. Abdülmesih, İsa Mesih'in kulu, demek ki hıristiyanmış zamanında.

Arapça öğrenmiş, Farsça öğrenmiş. İran'da profesörlük yapmış üniversitede. Yunanca öğrenmiş. Latince öğrenmiş, Ermenice, Süryanice biliyor. İngiltere'ye gitmiş doktora yapmış. Roma'ya gitmiş bir doktora daha yapmış, Vatikan'da. Büyük alim.

İncil'i incelemiş; bu kadar dil bilen bir insan, bu kadar derin ilmi olan bir insan tabii derinlemesine incelemiş.

İncil ne demektir?

İncil, Evangelos kelimesinin Arapçalaşmış şeklidir. Aslı Evangelos'tur, hangi dildense... Evangelos da müjde demektir.

İncil kelimesinin mânası müjde demektir, diyor.

Müjde, neyin müjdesi?

Hz. İsa *aleyhisselam* bütün vaazlarında kendisinden sonra gelecek olan bir peygamberin, bir mübarek zâtın müjdesini veriyor. Hayatı müjdeyle geçmiş, onun için kendisine indirilen vahiylerden meydana gelen kitabın adı müjdedir.

Hz. İsa'nın yaptığı iş müjde, “Ey insanlar; bir peygamber geliyor.” Bu mübarek zâtın Latince'si var, Yunanca'sı var, eski kitapları incelemiş. Araştırmış, ondan sonra bakmış ki İslâm hak din.

Bakmış ki Hıristiyanlık dengeli değil. Allah'ın bir kulunu *hâşâ, sümme hâşâ* Tanrı diye görüyor. Bırakmış Hıristiyanlığı. Abdülmesih ismini değiştirmiş Abdülehad adını almış.

Yani *ehad* ne demek?

Tek demek. Bilâl-i Habeşî hazretlerine Mekke'nin müşrikleri ne diyorlardı köle iken. “Dininden dön. Bizim putperestlik dinimize gel.” Müşrikler İslâm'ı bırak dedikçe eziyet

ediyorlar, canı yanıyor; ama canı yandıkça *ehad*, *ehad* diyor. Allah, ehaddir yani şeriki, naziri yoktur. Birdir, tektir, öyle bir tektir ki başka hiçbir teke de benzemez. Almanya'da talebenin birisi müslüman olmuş 18-20 yaşlarında, liseden üniversiteye geçecek falan.

Türkçe'yi öğrenmiş, Arapça öğrenmiş. Mehmet Zahid hocamızın *Ehl-i Sünnet Akaidi* kitabı var, Onu Almanca'ya çevirmeye başlamış. Hocamız orada bir cümle sarf ediyor ve diyor ki;

“Allah birdir, başka bire ve başka birlere benzemez. Öyle bir ki birliği de başka birlere benzemez.” Yani şeriki, naziri yok. Birliğinde de şeriki, naziri yok. Birdir, başka bire benze-
mez.

Alman genci zeki, müslüman olmuş. Soruyor bana, Almanya'da Hamburg'da.

Bu ne demek?

Bak dedim bir, matematikte bölersen yarım olur. Bölersen 1/4 olur. Eklersen bir, bir daha iki olur. Allah ne eklenmeye gelir ne bölünmeye gelir. Öyle bir ki başka hiçbir bire

benzemez. Yani şeriki yok, dedim. Yani bu rakam olarak bir değil ve şeriki, naziri yok. Onun birliğine hiçbir şey misal gösterilemez.

Siz, Allah'ı anlatmak için kendi kendinize misaller ortaya koymayın. Çünkü siz bilmezsiniz.

Allah, kendisini Kur'ân-ı Kerîm'de nasıl bildirmişti?

Habib-i edîbine nasıl bildirmişse öyle bildirin. Hıristiyan incelemiş. Mezheplerini incelemiş, bakmış ki Hıristiyanlık dini böyle peşinden gidilecek bir inanç değil. Görmüş ki İslâm dininin her emri yerli yerinde. Her şey güzel ve kendi kitaplarını da incelemiş ki bir peygamber gelecek, diye Hz. İsa o yüzden müjde veriyor.

Faraklit gelecek, Faraklitus gelecek. Yunanca bu kelime geçiyor, onu araştırmış. Müslüman olmuş. Bunun delili Kur'ân-ı Kerîm'de de var.

Hani o neydi, o günleri hatırla. O günleri ki Meryem oğlu İsa *aleyhisselam* şöyle diyordu:

Yâ Benî İsrâil, Ey İsrailoğulları; çünkü onların arasından çıkmıştı Suriye'de. Nazire, Nasara kasabasında o civarda hayatı geçmiş. Beni İsrail'in karşısında ya Beni İsrail, Ey kavmim:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ
أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ
مُبِينٌ¹

Innî resûlullâhi ileykum. Ben, size Allah'ın gönderdiği bir elçiyim.

Musaddikan li mâ beyne yedeyye minet tevrât. Benden evvel Allah'ın göndermiş olduğu Musa *aleyhisselam*ın siz Benî İsrâil'e, yahudilere getirmiş olduğu Tevrat'ın destekçisi ve tasdikçisiyim. O da Allah'ın hak kelamıydı. Allah'ın indirdiği vahiylerdi. Musa *aleyhisselam* da hak peygamberdi, kardeşimdi benim. Hem onu destekleyici bir vasfı, bir özelliği

¹ 61/Saff, 6.

daha var. Tasdik ediyorum ki; evet Musa *aley-hisselam* Allah'ın peygamberiydi, Tevrat da Allah'ın kitabıydı.

Ve mubeşşiran bi resûlin ye'tî min ba'd îsmuhû Ahmed. Ve benden sonra gelecek olan bir Allah elçisinin, bir Resûlullah'ın, bir peygamberin de müjdecisiyim ben. Eskiye tasdik edici ve destekleyici, doğrudur diye beyan ediyim ama bir de gelecekte olan bir peygamberin geleceğini size bildirmekle vazifeliyim.

Îsmuhû ahmed. İsmi de söylüyor. İsmi Ahmet olacak, diyor. Olur mu öyle şey?

Neden olmasın?

Peygamber Efendimiz “İstanbul mutlaka fethedilecektir. Ne iyidir onun komutanı, ne iyidir o ordu.” demedi mi?

Peygamber Efendimiz'in söylediği şeylerin hepsi zuhur etmedi mi?

Ebû Bekir Sıddîk müşriklerle ortaya deve koyup da iddialaştılar da ehli kitap olan Rum devleti, Bizans devleti, Ateşperest olan İran'ı

yenecek, iddiaya girelim isterseniz diye söyledi de sonra Kur'ân-ı Kerîm'in vadettiği gibi vaadi çıkmadı mı?

Allahu Teâlâ hazretleri zamanı yaratan, mekânı yaratan Hâlık değil mi? Evrenin hâkimi bilmez mi?

Hz. Âdem bile biliyordu zürriyetinden öyle bir peygamberin geleceğini. Ve bütün peygamberler öyle bir peygamberin geleceğini, kendi hükümetini müjdelemişler. Bu da Kur'ân-ı Kerîm'de var.

Neden?

Bütün peygamberler müjdeliyor, sadece Hz. İsa müjdelememiş. Niye evvelkiler de müjdelemiş? Çünkü her birisi bir yere vazifeli gelmiş. Orada kendi kavmi devam eder. Öteki peygamberin mesajı oraya gelmemiş olabilir. Her peygamber kendi kavmine müjdeliyor ki öyle bir peygamber gelecek. Mutlaka ona inacaksınız.

Ve mutlaka ona destekçi ve yardımcı olacaksınız. Yani *elhamdülillah* muhterem kardeşlerim; Allah bize öyle bir peygambere üm-

met olmayı nasip etmiş ki şanı Hz. Âdem *aley-hisselamdan* beri devam ediyor. Peygamberler onun metihcisi, Allah onun metihcisi, Kur'ân-ı Kerîm de böyle bir peygambere nasip olmuş.

Öyle bir din nasip olmuş ki her emri müs-lüman olmayanı bile hayran bırakıyor. Yani biz hayranız hatta biz hayranlıkta bile geriyiz. Bizim dışımızdakiler hayranlıkta ve kıymetini anlamakta daha ileri.

Biz neye benziyoruz?

Yerin altından çıkan kitabenin, yüzüğün, çanağın, çömleğin kıymetini arkeologlar biliyor. Avrupalılar biliyor, kapalı çarşıdan satın alıp veya sandığa koyup kaçırıyorlar. Biz onu bilmiyoruz. Köylü tarlasında bulduğu yüzüğü beş bin liraya satıyor da halbuki o Hititler'den kalma, milyonlarca lira değeri var ama haberi yok.

Biz de İslâm'ı bilmiyoruz; ama öteki inceleyenler biliyor. Bak Kur'ansız İlimler Akademisi profesörü demiş ki:

“Ben İlimler Akademisi'nde seçkin bir meclisin üyesiyim. Yani bütün alimlerin top-

landığı devlet teşekkülü, büyük bir yüksek müessese. Üniversite hocalarından ve araştırmacılarından meydana gelen;

Acaba bu dinler ve din kitapları ilmin karşısında ne durumda?

Bir inceleyelim incelemiş Tevrat'ı. Bakmış ki bozukluklar var. Zaten Kur'an bildiriyor, Tevrat hak da şimdi Tevrat diye ortada dolaşan bozuk. İncil'i incelemiş, İncil'de de bakmış bozukluklar var.

Demek ki İncil de hak ama Hz İsa'nın söylediği gibi zapt edemediler ki muhafaza edemediler ki. Dört tane İncil olmasından belli. Yani birisi ötekisine uymayan dört tane İncil var. Şunun İncil'i, bunun İncil'i, bunun İncil'i. Bizim Endonezya'dan, Fas'a kadar, Amerika'dan bilmem Rusya'ya kadar her tarafta bir tek Kur'ân-ı Kerîm'imiz var.

Onların üç yüzden fazlaymış. Elemişler, elemişler; dörde indirmişler. Dördünden de biri ötekisine benzemez. Dünya yaratılalı 6666 sene oldu diye başlıyormuş. Ben okumadım,

hatırımnda değil; kendi gördüğümle değil. Profesör bakmış da olur mu, 6666 yıl önce ne olduğu tarih kitaplarında bilinmiyor.

Doğru değil, karıştırılmış tabii. Ama incelemiş, incelemiş ondan sonra Kur'ân-ı Kerîm'in bütün ilmî gerçeklere uygun olduğunu ve hatta ilmin ilerlemediği zamanlarda yanlış söylediği yerleri bile ondan önceki tarihlerde inmiş olan Kur'ân-ı Kerîm'in doğru söylediğini görmüş.

Diyor ki bak: “Ey Avrupalılar, ey Fransızlar, ey benim hıristiyan milletim: Siz kuru bir takım iddialarda bulunuyorsunuz. Diyorsunuz ki bu Muhammed eski peygamberlerden öğrendiğini tekrarlamış. Tekrarlarsa yanlış tekrarlardı, bak sizin kitabınızda yanlış, bu doğru.

Demek ki tekrar değil. Bu adam İstanbul'a geldi, bir toplantıda beraber buluştuk. Konuştu, çıktı kürsüye. Mü'min bir insan olarak tatlı tatlı konuştu. Dinleyicilerin içinde Libyalılar falan vardı. Onlara tatlı ikram ettiler. Sanki Libyalılar hıristiyan, sanki bu da müslüman. Yani onlardan daha iyi diyelim. O İslâm'ı daha iyi savunuyor.

Öteki insanlar daha komik laflar ileri sürüyorlar. Şimdi Abdülehad hazretleri, tabii Abdülmesih'i götürmüş ve Abdülehad'i getirmiş. Adını Allah'ın bir tek olduğunu ispat edecek, İslâm'a inandığını gösterecek şekilde değiştirmiş. Kitapta yazmış, İncil'in nasıl bozulduğunu. Aslının nasıl olduğunu anlatmış, çeşitli kitaplar yazmış. Onlar da eski Arapça ile neşredilmiş.

Çok güzel, ilginç kitaplar. *Elhamdülillah*; ibadetleri faydalı olan, emirleri yasakları dünya ve âhiret saadetini temin etmeye kaynak olan bir dinin mensubuyuz.

Ve bu dinin içindeki ibadetlerin hepsi güzel de bunların içinde İmam Gazâlî'nin yazdığı hususta mü'minlerin birbirlerini sevmesi, Allah için sevmek, Allah için buğz etmek de en kıymetli işlerden birisi.

Mümin Mümini Sevecek

Bir mü'min bir mü'mini severse onunla cennette beraber olur. Dereceleri farklı, rütbeleri ayrı bile olsa Allah ikisini aynı yere getirecek. Seveni sevdiğinden ayırmayacak.

Hadîs-i şerîf var ki Sevdan *radıyallahu anh* Peygamber Efendimiz'e hayran hayran bakıyordu, yüzüne.

“Hayrola, niye öyle âşık gibi bakıyorsun?” dedi Peygamberimiz

“Anam, babam sana feda olsun. Yüzüne bakıp istifade ediyorum. Güzelliğinin zevkin-den zevkiyan oluyorum. Yalnız âhireti düşününce de üzülüyorum yâ Resûlallah.”

“Neden?”

“Çünkü sen peygambersin. Makâm-ı Mahmut'un sahibisin, Allah'ın en sevdiği kulusun. Resûl-i Ekrem'sin. Peygamberlerin de en asili, en yükseğisin. Seyyidü'l-evvelîne ve'l-âhirînsin. Sen cennete gideceksin. Eğer ben cennete girebilirim, belli değil, garantim yok. Eğer cennete girebilirim senin makamın nerede ve benim halim ne mâlum?

O dünyada seninle acaba burada ashabının olup hizmetindeyim. Senin yüzüne bakabiliyorum, cemalini seyredabiliyorum. Orada acaba beraber olabilir miyiz? Olamayız gibi geliyor, bana. Onun için üzülüyorum. O zaman

tasalanıyorum, gamlanıyorum, kederleniyorum.” dedi.

Peygamber Efendimiz o zaman müjdelenmiş ki:

“Kişi sevdiği ile beraber olacak, korkma.” Kişi kimi seviyorsa onunla beraber olacak. Beraber kılacak onu, onun yanına getirecek. Yani sen beni seviyorsan o zaman âhirette de benim yanımda olacaksın. Benimle beraber olacaksın, buyurmuş. Şimdi bugünkü müslümanların durumuna bakıyorum, camiide namaz kılan müslümanlara bakıyorum.

Şimdi ne söyleyelim insanlara?

Tabii en önemlisini söylemek lazım. Bilgi az, cahillik çok. Yapılacak iş çok, en önemlisini söylemek lazım. O Musa *aleyhisselama* Allah Teâlâ Hazretlerinin o sorusu aklıma geldi ki:

Benim için ne yaptın ya Musa, ey benim peygamberim?

Musa *aleyhisselam* Allah'ın azim peygamberlerinden, büyük peygamberlerinden birisi. Ona soruyor ki: “Benim için ne yaptın?” Benim

için bir kimseyi dost edindin mi? Benim yolumda kızım da düşmanlık, muhalefet ettin mi, karşı çıkabildin mi? İşte bizim en büyük işimiz bu, muhterem kardeşlerim. Aynı camiide namaz kılacağız tabii. Her birinizin mesleği farklı. Camiye geldiğinize göre namaz kılıyorsunuz.

Şehadet ederim ki muhakkak da orucu da tutmuşsunuzdur. Zekâtı da veriyorsunuz, içinizde hacca da gidenler vardır. Bizim en büyük kusurumuz, eksiklerimiz muhterem kardeşlerim; birbirimizi Allah için sevmekte kusurumuz vardır. Bu bir kusur, çalışmıyoruz. Camiide yan yana geliyoruz, küs gibi pabucumuzu alıp kaçıyoruz, kimse kimseyi bilmez. Ben şimdi sorarım.

Konuşan kim?

Bilmiyorum. Arkadaşlarınızı sorun öyle şeyleri. Merkez Camii'nde arkadaşlara soruyorum: Hocaefendinin ismi ne? Sorduklarımdan bir tanesi bilemedi. Bilseydi mükâfat verecektim. Mübarek, kaç zamandır arkasında namaz kılıyorsun, öğren. Adını soyadını öğrenin.

Memleketini öğrenin, babasını öğrenin, mesleğini öğrenin. Muhabbet edeceksiniz. Yeni bir dost kazanırsan Allah cennette derecenin bir derece daha yükseltiyor.

Her yeni dostta bir derece daha. Her yeni dostta bir derece daha. Allah için seveceksin. Hacca giden arkadaşlarım ben diyordum ki gözünüzü açın, buradan arkadaş edinin, adres alın. Mısırlı, Lidyalı, Sudanlı, Endonezyalı, Pakistanlı arkadaş edinin. Afganistanlı'yı Türkiye'ye çağırın.

Evinizde misafir edersiniz, ölmezsiniz ki üç gün de bakamaz mıyız?

Bakarız. Siz de gidebilirsiniz, ona gideyim. Müslümanlar arasında muhabbet olsun. Müslümanın müslümandan haberi yok. Müslümanın müslümana desteği yok. Müslümanın müslümana bilgisi yok ki gitsin yardımcı olsun. Yıllar yılı yanımızda yaşayan insandan kimse'nin haberi olmuyor.

Ankara'da bir arkadaşın evine gittik. Apartman dediler. Apartmanı bulduk. Kapıdan girişten dört kat aşağısı var, dört kat yukarısı var. Bayırda bir apartman. Bir sürü dairesi var,

daire numarasını bulamadık. Kapıda yazılı değil isim. Bir kapıyı çaldık ve dedik ki “Burada şöyle bir insan var, hangi dairede oturuyor.” Tanımıyorum, dedi.

Bir apartmanda oturuyor ama milleti tanımıyor. Bir camiide namaz kılıyor, tanımıyor. Bir şehirde oturuyor, tanımıyor. Birbiriyle birleşmiyor, bir iş yapmıyor. Şimdi yukarıdaki köyde kalıyorum. Üç seferdir bu camiye geleceğiz, gelemedik.

Uzakta olduğu için, yol uzun. Yani uzun yoldan herkes geçiyor. İnsan bir pazar günü toplanır. Kendi köyünden, yakın kısmı doldurur. Yamar, bir şey yapar. Bu yol muntazam olur. Herkes geçecek.

Yol yapmak sevap değil mi?

Müslümanların faydasına bir iş yapmak sevap değil mi?

Kahvede geçirdiğimiz vakitlerin onda birini versek bu yol gül gülistan olabilirdi. Veyahut belediye reislerimiz olmasa hepimiz bir yeri bölüşsek yaptırırdık.

Onlar da milletin hizmetinde. Birbirimizi sevmiyoruz, birbirimizle el ele tutuşmuyoruz. Birbirimizde yardımlaşmıyoruz; birbirimizi desteklemiyoruz. Gelirken konuşuyorduk. Bizim bu yeni dzen, laiklik bu uygulamanın gereği olan ıvır zıvır fikirler parça parça koparmış, birbirimizden.

Ya biz bir memleketin fertleriyiz. Hepimiz mslmanız. Niye bnyle birlikte hareket edemiyoruz. Yapılacak bir Őey tespit edip onun üzerine hep birlikte yryyup bařaramıyoruz. Efendim, dűřmanlar engel oluyor. Tamam, el dűřmanlık yapar, sen de onlara bir cemiyet teřkil edersin. Bir milyar mslman. Yekpare oldu mu ufleseler uęururlar, mslmanlar. Birer bardak su dkseler sel alır gturur, dűřmanı. Yani bir milyar mslman var. O halde bizim en byyk eksiyimiz muhterem kardeřlerimiz; birbirimizi Allah ięin sevmek ve muhabbet etmekteki kusurumuz.

Dűřmanı bilmeyip dűřmanlık etmemek, dostu bilmeyip onunla dostluk etmek firsatını kağırmak. Allah basiretimizi alsın, sevilmesi gereken sevmeyi oğrenelim. Kızılması gerekene de kızmayı oğrenelim.

b. Kadınlarla Tokalaşmak

Hocanın birisi bir köye gitmiş. Mücahit bir hocaymış. Bakmış kadınlar ve erkekler el sıkışıyorlar, tokalaşıyorlar. Bu bizim İslâmi âdette yoktur. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz kendisine biat etmeye gelen kadınların elini sıkmamış ki. “O peygamberdi.” “Biz adam yemeyiz.” diyorlar.

Zaten biz sana yamyam demedik, adam yersin demedik. “Benim kalbim temiz.” Sana kalbin kötü de demedik. Yani Peygamber Efendimiz kadınların elini tutmamışsa Peygamber Efendimiz’in *hâşâ sümme hâşâ* kalbinde bir şey mi var, diyorsun sen.

Diyemezsin, öyle bir şey de diyemezsin. Onu örnek alacaksın. Kadının eli sıkılmaz İslâm'da. Bizim töremiz böyle. Japonlar kimono giyiyor. Güreş gelince de güreş kıyafetleri giyiyorlar başka. Bizimkinden güzel, aferrin! Bizim pehlivanlar yağlı güreşlerde deriden kispet giyerlermiş. Evet diz altına, göbeğe kadar örtülü ama Japon'un ki daha güzel. Japon buraya kadar örtünür. Bir de kuşağı var. O da diz altına kadar iner. Kendi güreşini, kıyafetini koymuş, bu yeni kıyafetleri sokmamış evine.

Bizim evde saltanat kayığı gibi koltuklar, adamın oturmasına yer kalmıyor iki kişi oturduğu zaman. Bizim eskiden şiltemiz vardı. Minderimiz vardı yani, kendi öz değerlerimizi muhafaza edemedik. Allah'ın emrine uygun yaşamı uygulayamamışız. Hoca çıkmış demiş ki:

Ey Müslümanlar; kadının erkekle el sıkması, sarılması yasağı yoktur İslâm'da. Köylü ile arasında muhalefet başlamış. Yani oranın töresi öyleymiş. Yapıyorlarmış bu işi. Köylü ile muhalefet başlamış. O köyden çıkma bir müftü gelmiş.

Tamam, müftü geldi, bu işi biliyordur falan diye imam ondan medet ummuş. Olmaz, Allah'ın emrinin tam bileceğiz; tam tutacağız. Kur'ân-ı Kerîm'i tam bileceğiz, hadîs-i şerîfi tam bileceğiz.

Allah neyi emrettiyse öyle yapacağız. Hava sıcak, kadın açılabilir ama açılmıyor. Neden? Allah; "Buraya kadar örtün." buyurmuş. Onun için açılmıyor. Bizim hacı hanımla Almanya'ya gittik, biz. Alman hanımı dedi ki:

Hava güzel, bu kadın niye böyle örtünüyor?

Bize soruyor, hava güzel niye böyle örtünüyor. Yanımızda Almanca bilen bir komşu hanım vardı. Almanca'sı çok güzel. Bu dinî sebeptendir, diye bunu anlatsam uzun sürecektir. Dedi ki:

“Sizin kilisedeki hanımlar nasıl örtünüyor, rahibeler nasıl örtünüyor?” Hah doğru, ondan sonra sormuyor. Bizim kadınlar hava sıcak olunca açılmasını bilmezler mi? Onlar terlemiyorlar mı, öf pöf diyemezler mi? Demiyorlar.

Neden?

Allah'ın emri örtünmek olduğu için. Niye biz erkekler Allah'ın emrine onlar kadar uymuyoruz. El sıkma, dedi. Tamam.

Şart mı?

Eşek pazarlığı yapar gibi tutuşup da el sallamak gerekmez. Yani bu misal olsun diye söylüyorum. Muhterem kardeşlerim; Allah'ın emrini öğreneceğiz. Boynumuz kıldan ince. Ne demişse tutacağız. "Zekât ver!" Peki, baş üs-

tüne. “Yemek yeme, oruç tut.” Peki, baş üstüne. “Uyku uyuma, kalk ve şu vakitte namaz kıl.” Peki, baş üstüne. İslâm, teslim olmak demektir.

Teslim olacağız. Allah'ın emrini tutacağız. Allah'ın yasağından kaçacağız. Kendi kendimize göre ben onu istemem, ben bunu sevmem dersek Müslümanlık olmaz. Bir de birbirimizi seveceğiz. Birbirimize sahip olacağız. Birbirimizi tutacağız, birbirimizi tanıyacağız.

c. Çevredeki Cami Cemaatlerini Ziyaret Ve Tanışmak

Selamda bile sevap var. *Esselamu aleyküm* diyorsun, tanımadığın bir insana. On tane sevap kazanıyorsun. *Esselamu aleyküm ve rahmetullah* diyorsun, yirmi tane sevap kazanıyorsun. *Esselamu aleyküm ve rahmetullâhi ve berakâtuhû* diyorsun ve bir kelime arttırmaktan otuz sevap kazanıyorsun. Selamda bile sevap var. Davette sevap var, ziyarette sevap var. Yardımda sevap var, her bakımdan sevap var. Birbirimizi sevelim, birbirimizi destekleyelim. Dostumuzu, düşmanımızı bilelim. Bir milyar müslüman dünyayı gülistana çevirir.

Güllük gülistanlık yapabiliriz. Allah; bize bu şuurunu ihsan etsin. Bütün camiilerin hepsi birer muhabbet ocağı olsun. Bütün camiiler de birleşsin. Memleket bir muhabbet ocağı olsun. Bütün memleketler de birleşsin, dünya bir muhabbet ocağı olsun.

Biz Ankara'da bizim cami cemaati ile kalıyorduk. Gidiyorduk yirmi kişi, otuz kişi kişi tıklar tıklar yandaki mahalledeki, öbür mahalledeki camiiye. Kapıdan bir kişi, iki kişi, yirmi kişi, otuz kişi girince tabii herkes bakıyor. Kim bunlar, böyle kalabalık buraya gelmişler falan. Namazı kılıyorduk, diyorduk ki biz sizin komşu mahalledeki ahaliyiz.

Komşularınız, kendi camimizde birbirimizi tanıyoruz da istedik ki civardaki camii-lerle de tanışalım. Onun için geldik. Siz de bize buyurun yani, komşular da birbirlerini tanısın. Öbür camiiler de birbirlerini tanısın falan diye böyle söylüyorduk.

d. Yurtdışından Dostlar Edinmek, Evlenmek

Türkiye'den de yurtdışına, başka yerlere gelmeyi, gitmeyi uygun görüyoruz. Hatta ben

burada belki çok garip hissedeceğiniz bir Şey söyleyeyim. Benim talebelerime dedim ki:

Mümkünse başka müslüman ülkelerinden kız alın, evlenin. Yani sen git Ürdün'den bir kızla evlen. Sen git Fas'tan bir kızla evlen. Sen git Sudan'dan bir kızla evlen.

Neden?

Akrabalık bağları kuvvetlensin. Müslümanların dinî beraberliği nasıl sağlayacak. Sudanlı orada durursa berikisi burada durursa zeytinyağı ile suyun kaynaşmadığı gibi kimse kimsenin dilini bilmiyor falan. O zaman İslâm kardeşliği olmuyor. Bu İslâm kardeşliğine çok önem verelim.

Allah için sevmek, Allah için buğz etmek işini ciddi turalım. Allahu Teâlâ hazretleri bütün hayatımızı, her işimizi rızasına uygun yapmaya bizi muvaffak etsin.

Bize rızası yolunda ilham eylesin, göster-sin. Rızası yolunda yürütsün. Sevdiği işleri yapmayı nasip etsin. Sevdiği huylara sahip olmayı nasip etsin. Sevdiği zihniyete sahip olmayı nasip etsin. Sevdiği kullar ile beraber eylesin. Sevdiği bir Şekilde ömür geçirmeyi nasip etsin.

Sevdiği bir hal üzere ölmeyi nasip etsin. Huzuruna sevdiği bir kul olarak çıkmayı nasip etsin. Sevdiği kullar ile beraber cennette beraber eylesin. Cemali ile müşerref eylesin. Allah hepinizden razı olsun. Başta hoca efendi ve hepimizden razı olsun.

Cümle geçmişlerimizin ruhları için, yaşayan biz mü'min kulların da Ümmet-i Muhammed kardeşlerimize de sıhhat, âfiyet, saadet ve selameti için, kâfirlere galip gelmesi için, sıkıntılardan kurtulmaları için iki cihanda mutlu olmaları için, *el Fâtiha*.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün Diğer Çeşitli Konuşmalar'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

